

Arrest

nr. 335 973 van 14 november 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VANDERHEIDEN
Diestsevest 47/001
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 4 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. AQUINO *loco* advocaat K. VANDERHEIDEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die België op 25 april 2025 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, diende op 25 april 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 4 juni 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster door aangetekende brief van 4 juni 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 25/04/2025

Overdracht CGVS: 07/05/2025

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier. U werd op 26/05/2025, van 9u30 tot 12u40, in de Engelse taal gehoord door een medewerker van

het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), in het transitcentrum Caricole. Uw advocaat Meester Vanderheiden was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en op [...]09/2000 te zijn geboren te Kano, Nigeria. Wanneer u nog in Kano woonde werd u als kind het slachtoffer van misbruik door een persoon die in dezelfde compound woonde – dit stopte niet lang daarna, en nadat uw moeder het ontdekte, waarna jullie naar Edo State verhuisden. Op de leeftijd van 11 à 12 jaar verhuisde u naar Jattu in de deelstaat Edo, en later naar Auchi in dezelfde deelstaat, waar u gedurende twee jaar schoolliep aan Auchi Polytechnic. In 2022 verhuisde u naar Benin City en omstreeks april 2023 naar Abuja, waar u gedurende een jaar dienst deed in het National Youth Service Corps (NYSC). Voor uw vertrek uit Nigeria had u een handel in het verkopen van broodjes, en het naaien van kledij. In maart / april 2024 besloot u samen met K. – uw vriendin die u ontmoette ten tijde van uw dienst voor NYSC – een woning te huren, zodat jullie de kosten konden delen. Gedurende de eerste weken dat jullie samenwoonden, hadden jullie openhartige gesprekken en leerden jullie elkaar beter kennen. U kreeg veel complimenten van haar. Op een dag hielp ze u bij het insmeren van uw rug met crème. Ze complimenteerde u met uw mooie huid, en begon u overal aan te raken. Ze bevredigde u en u vond dit fijn. Nadien hadden jullie vaak seksuele betrekkingen met elkaar en ontwikkelde u liefdesgevoelens voor haar. K. had eveneens een relatie met een zekere 'Uncle T', die u haar 'sugar daddy' noemt – en u en K. meenden dat jullie ondertussen ook samen konden zijn met elkaar. Uncle T – die tevens op de hoogte was van de relatie tussen K. en u – stelde u voor aan een zekere P., met wie u meermaals datete. P. was erg vriendelijk voor u, en zei dat hij u erg leuk vond, hetgeen u beviel. Omstreeks eind oktober, begin november, ontdekte u dat u zwanger was van P. U kon P. echter niet meer bereiken. U had nog steeds een liefdesrelatie met uw kamergenote K. Wanneer u omstreeks 20 december 2024 naar huis ging bij uw ouders om kerstmis te vieren, kwamen zij erachter dat u zwanger was. Ze vonden het niet leuk, en wilden dat u een abortus zou laten uitvoeren. U verzette zich tegen een abortus met traditionele medicijnen, beloofde hen het kind op medische wijze te laten weghalen. U deed dit evenwel niet omdat u dit niet wou, een beslissing waarin uw vriendin K. u steunde. Wanneer u op 11 april 2025 seksuele betrekkingen had met K. in jullie gedeelde woning, werden jullie betrapt door de bewaker van de poort van het landgoed. Deze waarschuwde uw huisbazin – met wie u en K. reeds een slechte relatie hadden – die er het veiligheidspersoneel van het landgoed bijhaalde. U en K. werden geslagen en meegenomen naar het kantoor van het veiligheidspersoneel waar jullie gedurende twee uur werden vastgehouden. Jullie mochten nadien vertrekken, belden Uncle T om hulp, en doken onder in een appartement. Jullie planden het land te verlaten. K. keerde later terug naar jullie voormalige woning waar jullie werden betrapt, om kledij op te halen, maar werd hierbij gearresteerd door de politie. U reisde naar Lagos, waar u een vals paspoort met vervalst visum voor Canada, alsook vliegtuigtickets, verkreeg van de smokkelaars die u reis voorbereidden. U slaagde erin Nigeria te verlaten op 22/04/2025 en reisde via Lagos naar Cotonou (Benin). U spendeerde een nacht te Cotonou, waarna u vanuit Cotonou per vliegtuig naar Brussel reisde. Bij aankomst te Brussel op 25/04/2025 werd u aangetroffen in het bezit van uw vervalst paspoort, alsook 1200 Amerikaanse dollar en 11700 CFA-BEAC. U diende dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming te België in.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid – u heeft immers getracht het Rijk illegaal te betreden gebruik makend van een vervalst Nigeriaans paspoort met daarin een vervalst visum om naar Canada te reizen – rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden biseksuele geaardheid.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoekster, die zichzelf identificeert als biseksueel, verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoekster, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar biseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Ondanks de meerdere en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef biseksueel te zijn, bij het ontluikende besef dat u ook gevoelens kent voor vrouwen, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, oppervlakkige, niet doorleefde en incoherente verklaringen, die allerminst getuigen van doorleefde ervaringen en niet weten te overtuigen.

Immers, gevraagd hoe u van zichzelf bewust werd van uw aantrekking tot vrouwen, antwoordde u aanvankelijk dat dat was toen u in de secundaire school zat, u meisjes leuker vond dan jongens maar u niet zeker was wat het was (Notities persoonlijk onderhoud – verder NPO - p. 14). Gevraagd, gezien het eerder vage karakter van uw antwoord, naar concrete voorbeelden hoe u dit van zichzelf ontdekte, antwoordde u dit ontdekt te hebben wanneer u in een relatie was met een jongen die zich niet echt wilde binden, jullie toen ook trio's hadden, en u toen voelde dat uw libido voor mannen minder was, en het beter voelde bij vrouwen. U gaf derhalve aanvankelijk aan uw seksuele geaardheid en aantrekking tot vrouwen te hebben ontdekt middels een seksuele ervaring met een vrouw. Gevraagd hoe oud u toen was, toen u uw gevoelens voor vrouwen ontdekte, gaf u aan dat u ongeveer 13 jaar oud was en u zich toen aangetrokken voelde tot een zekere S. (NPO, p. 15). Gevraagd wat u toen voelde en dacht, wanneer u zich bewust werd van deze aantrekking, stelde u dan weer dat u eigenlijk toch niet aangetrokken was tot deze S., maar u zich comfortabel bij haar voelde. Gevraagd wanneer u zich dan wel realiseerde dat u zich tot vrouwen aangetrokken voelde, antwoordde u, weinig verhelderend, dat er, wanneer u schoolliep op de Polytechnic school, gepraat werd over meisjes die tot meisjes aangetrokken zijn, u toen begreep dat dit niet gewoon was in uw omgeving, en degenen die dit deden als zondaars werden gezien. U verklaarde dat u toen 17 à 18 jaar oud was (NPO, p. 16). Gevraagd hoe u zich bij dit besef voelde, antwoordde u – opmerkelijk genoeg – blij te zijn, omdat u zo begreep dat u niet alleen was (NPO, p. 15). Gevraagd of u anderen kende die homo- of biseksueel waren, antwoordde u – wederom vaagweg en geen antwoord biedend op de vraag – dat mensen waarvan jullie het hoorden het zouden ontkennen, en u over niemand kan zeggen dat het zo was. Gevraagd of u zich specifieke mensen kunt herinneren, verwees u naar een zekere 'sister T.' die zich volgens uw verklaringen steeds 'als een man' kleepte, 'liep als een man', en 'eruit zag als een lesbienne'. Gevraagd wanneer u uw aantrekking tot vrouwen begon te aanvaarden, verklaarde u vaagweg dat u het nooit besliste om het te worden, het altijd wel 'in uw hoofd' had, en u zich liet meeslepen wanneer K. avances maakte, en u het graag eens wou proberen – u was toen, volgens uw verklaringen, zo'n 24 jaar oud.

Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen geenszins weten te overtuigen. U weet op geen enkele wijze concrete en doorleefde verklaringen af te leggen die zouden toelaten een inzicht te krijgen in uw denken en gevoelsproces, noch weet u te duiden hoe u zich van uw ontluikende seksuele geaardheid bewust werd en hoe u hiermee – in de context van een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse – omging. Voorts zijn uw verklaringen weinig coherent, daar u eerst aangaf zich bewust te zijn geworden van uw aantrekking tot vrouwen wanneer u, samen met uw voormalige mannelijke partner, trio's had met een vrouw, dan weer dat u zich reeds bewust werd van uw aantrekking tot vrouwen op de leeftijd van 13 jaar, en dan weer verwijst naar gesprekken die u met medeleerlingen op de school voerde aan de leeftijd van 17 à 18 jaar. U slaagt er niet in om uw levensweg met betrekking tot uw seksuele geaardheid op een overtuigende wijze te schetsen. Het weinige dat u overigens wel weet aan te geven, overstijgt het niveau van het clichématige niet – u verwijst immers enkel naar zaken in de seksuele sfeer wanneer u wordt gevraagd uw bewustwording van uw geaardheid te schetsen, en heeft het – gevraagd naar enige kennis van andere vrouwen die zich in uw situatie bevinden – over 'mannelijke vrouwen' die mannelijk zouden lopen en er 'duidelijk' lesbisch uitzien. Uw verklaringen aangaande uw seksuele geaardheid weten dan ook niet te overtuigen. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond, of om te getuigen van wat u dacht en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens) bij de bewustwording van uw eigen seksuele geaardheid, doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering biseksueel te zijn.

Ook het frappante risicogedrag dat uit uw verklaringen naar voren komt, wijst allesbehalve op enig inzicht in de situatie waarin homo- of biseksuele personen zich bevinden. Zo verklaarde u dat u seks had met uw beweerde partner K. op de dag dat u werd betrap [11/04/2025], en de persoon die de poort bewaakt van het domein waar uw woning zich bevond, jullie had horen kreunen (NPO, p. 12). Gevraagd of deze jullie dan had horen kreunen door het raam, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of uw raam dan open stond – hoewel u op dat moment (klaarblijkelijk luidruchtige) seksuele betrekkingen had met K., antwoordde u bevestigend en

voegde u eraan toe dat dat voor de frisse lucht was. Gevraagd of uw huisbazin jullie kon zien door het raam – gezien uw verklaring dat zij bewijzen had – antwoordde u eveneens bevestigend. Gevraagd of het dan gewoon mogelijk was om door het raam te zien wat u en K. aan het doen waren, antwoordde u opnieuw bevestigend, en voegde u eraan toe dat dat zeker kon indien mensen onaangekondigd kwamen. Gevraagd hoeveel mensen daar woonden, op het landgoed waar u woonde, die voorbij uw raam konden wandelen, antwoordde u dat dat er heel veel zijn, en u dat niet kan tellen (NPO, p. 13). Bovenstaande verklaringen wijzen wederom op een totaal gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, dat u in het kader van een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, waarover u zelf aangaf dat er gevangenisstraffen op staan tot 14 jaar, en homoseksuelen als zondaars beschouwd worden (NPO, p. 15 en 16) dergelijk risicogedrag zou vertonen – dit hoewel u wist dat er talloze mensen u en uw partner mogelijks konden zien en horen, is danig ongeloofwaardig dat verder fundamenteel afbreuk gedaan wordt aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde biseksuele geaardheid –en relatie met K.

De wijze waarop u het verdere verloop van de feiten verhaalt, overtuigt evenmin, en wijst opnieuw op een gebrek aan inzicht in het gevaar dat personen met een biseksuele geaardheid in een land als Nigeria lopen.

Zo verklaarde u dat u en K., volgend op jullie betrapting op 11/04/2025 geslagen werden door uw huisbazin, zij aan iedereen (de bewaker van de poort, haar echtgenoot en de buurtbewoners die er bij gekomen waren) vertelde wat jullie deden, en jullie meegenomen werden door leden van het veiligheidspersoneel van het landgoed, naar hun kantoortje (NPO, p. 11). Daar ging de huisbazin verder met aan iedereen die daar verzameld was, uit te leggen wat de situatie was, waarbij ze riep en iedereen die het hoorde zo wist waarover het ging. Omdat uw huisbazin, ondanks dit gedrag dat u beschreef, niet wou dat jullie werden gedood door de omstaanders, daar ze niet wou dat dat gebeurde in haar huis, belde ze de politie alsook allerlei andere mensen, waarna ze wegreed met haar wagen. Gevraagd hoelang u en K. bij dit kantoor van het veiligheidspersoneel bleven, antwoordde u er zo'n twee uur te zijn gebleven en dat jullie nadien – nadat uw huisbazin plots vertrok – zomaar weer konden gaan, omdat ze dachten dat jullie terug naar huis zouden gaan (NPO, p. 13). Gevraagd waar de man van de huisbazin heen was, antwoordde u vaagweg dat die ook 'op een bepaald moment' wegging. Ook de poortbewaker die jullie had betrapt, was plots spoorloos verdwenen, alsook de andere getuigen. Dat u – gegeven het verhaal dat u deed, de wijze waarop u betrapt werd, de mishandeling die u beweerdelijk onderging, de detentie in het kantoor van het veiligheidspersoneel waaraan u en K. werden onderworpen, en de dreiging dat jullie gedood zouden worden door omstaanders – een dreiging die ook uw huisbazin volgens uw eigen verklaringen ernstig nam – plots zomaar weer mochten vertrekken, omdat ze 'dachten dat jullie weer naar huis gingen gaan' is dan weinig realistisch en niet aannemelijk dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht. Uw verdere verklaring dat K. later, nadat jullie ondergedoken waren in een appartement, opnieuw terug naar ditzelfde huis terugkeerde om er kledij op te halen (NPO, p. 18), is opnieuw een verklaring die geenszins weet te overtuigen. Dat K. naar het huis zou terugkeren om uw en haar kledij op te halen is, gezien het gebeurde, het feit dat jullie ondergedoken zaten, en de politie ingelicht was, allesbehalve overtuigend. Deze verklaringen wijzen opnieuw op een gebrek aan inzicht in het gevaar dat u zelf beweert meegemaakt te hebben.

In dit kader dient eveneens worden opgemerkt dat, wanneer u gevraagd werd waar K. nu is, u aanvankelijk antwoordde te denken dat ze in detentie is (NPO, p. 18). Gevraagd wat het laatste was dat u van haar gehoord heeft, antwoordde u dat ze vertelde dat de politie in de compound [het huis waar jullie samenwoonden voorafgaand aan de betrapting op 11/04/2025] was, en u denkt dat ze nu is opgepakt. Gevraagd of u beschikt over het telefoonnummer van Uncle T – de mannelijke partner van K. [haar 'sugar daddy', NPO, p. 7] – antwoordde u bevestigend dat u hem contacteerde nadat u aangekomen was in België, en hij uw oproep ook beantwoordde (NPO, p. 19). Opnieuw gevraagd waar K. nu is, antwoordde u plots dat ze in detentie is, en u daar ook zeker van bent – Uncle T zou u bij uw laatste contact met hem [in België] immers meegedeeld hebben dat ze nog steeds door de politie vastgehouden wordt en nog niet voor een rechter verschenen is. Dat u eerst aangeeft enkel te denken dat uw voormalige partner in detentie is, maar daarover niet zeker bleek te zijn, om later, wanneer verdere vragen gesteld worden, uiteindelijk te verklaren er eigenlijk zeker van te zijn dat zij nog steeds in detentie is, overtuigt allerm minst en wijst er enkel op dat uw verklaringen niet waarheidsgetrouw zijn.

Wat ook danig opmerkelijk is, zijn uw beperkte verklaringen betreffende uw partner K., voor wie u ongeveer sinds april 2024 gevoelens zou hebben gekoesterd. Zo kan u niet vertellen hoe zij haar gevoelens voor vrouwen heeft ontdekt aangezien u die vraag nooit stelde – verwijzend naar misbruik door haar stiefvader, noch weet u of zij voor u al een relatie met een vrouw heeft gehad, opnieuw omdat u de vraag nooit stelde. Of ze eerder problemen heeft gehad omwille van haar seksuele oriëntatie, heeft ze u nooit verteld. U weet enkel dat ze biseksueel is en al eerder met vrouwen heeft gekust (NPO, p.17-18). Gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie, a fortiori wanneer deze als afwijkend wordt beschouwd en door de omringende maatschappij sterk wordt afgekeurd, is het niet aannemelijk dat u hierover nooit met elkaar hebt gepraat. Het is niet geloofwaardig dat u nooit interesse hebt getoond voor de

ontdekking door uw partner van haar seksuele oriëntatie, een moment dat in haar leven toch een bijzonder belangrijke rol speelt.

Afgezien van uw beweerde vrees voor vervolging omwille van uw seksuele relatie met een andere vrouw, verklaarde u geen andere vrees te koesteren (NPO, p. 14). Ter verduidelijking, en bevestiging, nogmaals gevraagd of er nog een andere reden is, antwoordde u ontkennend. U voegde eraan toe – betreffende het kind waarvan u in verwachting bent – dat uw ouders wel teleurgesteld zullen zijn dat u dit kind gehouden heeft – hieromtrent evenwel geen vrees voor vervolging, dan wel risico op het lijden van ernstige schade – formulerend. Het dient echter ter volledigheid opgemerkt dat, gezien uw verklaringen aangaande uw liefdesrelatie(s) voorafgaand aan uw vertrek uit Nigeria niet geloofwaardig bevonden worden, evenmin aangenomen kan worden dat u geen contact meer heeft met de vader van uw kind, en uw ouders ontsteld waren nadat dezen op de hoogte zouden zijn gekomen van uw zwangerschap. U haalt evenmin het door u beweerde misbruik als kind aan, als motief voor uw verzoek om internationale bescherming. U verklaarde hieromtrent dat dit gebeurde wanneer u een kind was en nog in Kano woonde, u en uw gezin niet lang daarna de streek verlieten en het gestopt was nadat uw moeder het ontdekt had (zie 'Vragenlijst CGVS, punt 5, en NPO, p. 10). U verwijst verder op geen enkel ogenblik hiernaar, wanneer u bevraagd werd over de redenen waarom u Nigeria heeft verlaten, dan wel wat u vreest bij terugkeer naar Nigeria.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja

dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Abuja actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Abuja aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Wat betreft de door u neergelegde documenten dient vastgesteld dat deze bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Wat betreft de 5 videofragmenten waarop u al dan niet samen met uw beweerde vriendin K. te zien bent, dient vastgesteld dat hierop enkel vrouwen te zien vallen die in feeststemming zijn, en niets meer. Wat betreft de foto van uw linker kaak waarop een blauwe plek te zien valt, dient opgemerkt dat deze foto op geen enkele wijze aantoont waar, wanneer, hoe en omwille van welke reden u deze blauwe plek opgelopen zou hebben. Deze foto brengt dan ook verder niets bij. Wat betreft de 'affidavit for declaration of age', d.d. 2025, dient vastgesteld dat dit enkel een document betreft waarin uw vader u als zijn dochter erkent. Dit document brengt verder niets bij. Wat betreft de kopie van uw voorlopig Nigeriaans rijbewijs, afgegeven op 04/10/2024 en geldig tot 07/12/2024, en de kopie van uw 'certificate state of origin', dient vastgesteld dat dezen enkel een indicatie vormen van uw Nigeriaanse nationaliteit en herkomst, hetgeen in deze niet betwist wordt. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot de documenten die u neerlegt aangaande uw scholing en werkzaamheden (diploma Polytechniek, certificate of national service, higher national diploma Polytechniek, workshop training document, betaling overheid, taalcertificaat school, postgraduate diploma) daar zij geen betrekking hebben op de door u beweerde seksuele oriëntatie en de ongeloofwaardigheid hieromtrent niet kunnen herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert drie middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoekster een schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster herneemt in haar verzoekschrift haar vrees ten gevolge van haar seksualiteit en het feit dat biseksualiteit bij wet verboden is in Nigeria.

Verder stelt verzoekster dat ze tweemaal spontaan heeft verklaard dat K. in hechtenis zit en vervolgens telkens consequent antwoordde dat K. in hechtenis zit. Dat ze geen details kan geven over de locatie van de hechtenis of de duur is logisch gezien ze geen rechtstreeks contact heeft met K. Enige onduidelijkheden hieromtrent dienden te worden uitgespit door de *protection officer*. Verzoekster verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad.

- In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster meent in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Ze verwijst hierbij naar haar eerder uiteengezette problematiek.

Voorts meent verzoekster dat er over de geweldplegingen ten aanzien van homoseksuelen geen recente rapporten worden gevoegd terwijl dit wel cruciale informatie is opdat de commissaris-generaal zijn oordeel kan vellen.

- In een derde middel voert verzoekster een schending aan van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster herhaalt dat er cruciale informatie ontbreekt omdat er niet werd nagegaan hoeveel homoseksuelen recent vervolgd of publiekelijk gefolterd werden in Nigeria in de voorbije periode. Opdat kan geoordeeld worden welke risico's verzoekster loopt, dient deze informatie verschaft te worden.

Voorts meent verzoekster dat de bestreden beslissing uitgaat van veronderstellingen om daaruit verregaande conclusies te trekken, bijvoorbeeld dat er een totaal gebrek aan doorleefde ervaring zou zijn. Terwijl men echter slechts zeer oppervlakkige vragen stelde. Indien men wilt concluderen dat er frappant risicogedrag vertoond wordt omdat men in een kamer met openstaand raam seksuele betrekkingen heeft, moet men toch wat meer vragen stellen over de plaatsgesteldheid. Verzoekster kon geen duiding geven inzake de plaatsgesteldheid. Ze kreeg enkel 'ja/nee' vragen voorgeschiedeld en beantwoordde deze maar hierdoor is de essentie wel verloren gegaan, namelijk dat verzoekster enkel in privé plaatsen contacten had met haar partner (hetgeen op zich al een inbreuk is op haar rechten).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging daar ze er niet in slaagde om haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid op een overtuigende wijze te schetsen (i), ze uiterst risicovol gedrag vertoonde dat weinig aannemelijk is in de Nigeriaanse context (ii), haar verklaringen inzake de eigenlijke vervolging die zij en haar partner zouden hebben ervaren niet overtuigen (iii) en haar verklaringen omtrent haar partner evenmin overtuigen (iv).

De Raad merkt op dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het volharden in haar verklaringen en te stellen dat er een te beperkt onderzoek heeft plaatsgevonden met betrekking tot de situatie van biseksuele en homoseksuele personen in Nigeria. De Raad treedt de bestreden beslissing echter bij dat verzoekster er geenszins in slaagt haar eigen biseksualiteit aan te tonen, daar haar verklaringen op geen enkel punt overtuigen. Bijgevolg dringt zich geen onderzoek naar de algemene situatie van LGBTQ-personen in Nigeria op.

Waar verzoekster stelt dat haar verklaringen omtrent de hechtenis van haar partner geen tegenstrijdigheid bevatten, meent de Raad dat uit een eenvoudige lezing van haar verklaringen wel degelijk blijkt dat ze eerst stelde te denken dat haar partner in hechtenis zat, zonder het zeker te weten, om dan later met zekerheid te poneren dat haar partner in hechtenis zat (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 18-19). De verklaringen van verzoekster zijn op dit punt duidelijk tegenstrijdig en niet voor nuance vatbaar.

Voor het overige voert verzoekster geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing. Bijgevolg blijven deze onverminderd gehandhaafd. Bij gebrek aan een dienstig verweer worden de correcte, pertinente motieven van de bestreden beslissing integraal bijgetreden door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waarnaar ook de bestreden beslissing verwijst, en waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "*loutere aanwezigheid*" in deze deelstaten, zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit landeninformatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport "*Nigeria Country Focus*" van juli 2024).

Uit dit EUAA-rapport blijkt dat voor burgers in de deelstaat Abuja State actueel er geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vijftiengint door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP